

Historia ya Falsafa

57 Hegel

Na Dkt. Arthur Holmes wa Chuo cha Wheaton

Naam, tunaanza kusoma Hegel. Sidhani kama ni kweli vya kutosha kutarajia kwamba tayari umesoma Hegel kwani umekuwa ukifanya mtihani. Lakini utagundua kwamba Hegel, unapopata msamiati wake na mtindo wake, anasoma kwa uwazi ; anaonekana kama mzungumzaji.

Kuna kitabu kidogo cha Brent Blanchard kinachoitwa On Philosophical Style, mtindo wa fasihi, kama unaweza kuuita hivyo, wa wanafalsafa, ambapo anapendekeza kwamba watu kama Jonathan Swift na George Bernard Shaw wangesema kwamba Meja Andre alinyongwa. FH Bradley, ambaye alikuwa Mwingereza mwenye mtazamo bora mwanzoni mwa karne, angesema kwamba aliuawa. Mmoja wa wafanyakazi wenzake, Bozenkett, angesema kwamba alikufa.

Kant angesema uhai wake wa kibinadamu ulifikia kikomo chake. Na Hegel angetuambia kwamba uamuzi mdogo wa kutokuwa na mwisho ulikuwa umeamuliwa zaidi na kukanusha kwake. Lakini kama ulikuwa unasikiliza, ungegundua katika kauli hiyo ya mwisho ya maana ya kusema kwamba Meja Andre aliuawa, ungegundua usemi wa lahaja ya Hegel.

Sikiliza tena. Azimio la kutokuwa na mwisho. Ndiyo, kiumbe kisicho na mwisho, kamili, kinachojumuisha yote.

Sasa, uamuzi mdogo wa hilo, huyo ni mtu binafsi. Sawa, nadharia. Yupo.

Ilikuwa imeamuliwa zaidi na kukanusha kwake. Ndiyo, kuwepo kwake kunakataliwa, na kutoa uhalisia zaidi kwa tukio hilo, kwa kipindi hicho cha historia. Kwa hivyo, kusema mtu ameuawa huja, unaona, na kila aina ya athari zinazofuata.

Na anachofanya Hegel ni kuona tu wazo rahisi kwamba jamaa huyu aliuawa kama sehemu ya picha kubwa zaidi. Naam, inaweza kuwa suala la mtindo wa fasihi, lakini ni wazi kabisa mfumo wa kifalsafa anaofanyia kazi unajitokeza katika mtindo wake. Kwa hivyo, wacha nianze mjadala wetu kuhusu Hegel kwa kuwakumbusha mambo niliyosema mara ya mwisho kuhusu hawa wanaoamini maadili ya Kijerumani kwa ujumla.

Huenda nisiwe mkweli, huenda nisiwe mkweli vya kutosha kufikiri kwamba tayari umesoma Hegel, baada ya kufanya mtihani, lakini mimi ni mkweli vya kutosha kufikiri kwamba huenda umesahau tulichosema kuhusu wanamaoni wa Kijerumani mara ya mwisho. Kwa hivyo, hebu tuanze kidogo hapo. Nilisema tutapata metafizikia mpya,

dhana kamili, ambapo kila tukio na kitu kimoja ni usemi wa mchakato unaojumuisha yote.

Ili kujitambua kwako mwenyewe kuwe ni wakati unaopita tu katika kujitambua kwa Mungu. Mungu anafanya kazi ya uhuru wake kamili na kujieleza katika historia. Kwa hivyo Hegel aliona, kwa mfano, Napoleon.

Baada ya yote, walikuwa wa wakati mmoja. Alimwona Napoleon kwa njia hiyo kama aliyejidhihirisha kwa njia ya mtu binafsi, tofauti, lakini kwa njia muhimu duniani, harakati huru na ya ubunifu ya roho ya utamaduni katika historia. Kushinda upinzani wote hapo awali.

Ukuu wa roho ya ubunifu. Sasa, hii ni wazi si modeli ya athari ya kimkakati. Ni modeli ya mchakato inayoona uhusiano wa kikaboni wa kila kitu ndani ya ile inaojumuisha yote.

Kwa hivyo, ukizungumzia nafasi ya Napoleon katika historia, Hegel angefanya hivi: kwamba historia yote inaungana na mtu huyo, tukio hilo, na historia yote inafunguka kuanzia hapo na kuendelea. Historia ilimzaa Napoleon. Na tukio la Napoleon lina historia yote ya baadaye.

Kwa hivyo, anamwita Napoleon mtu wa kihistoria duniani. Mtu wa kihistoria duniani. Mtu ambaye mambo ya zamani yamefupishwa, na mtu aliyejaa mambo yajayo.

Wazo la mchakato, uhusiano wa kikaboni, na mifano halisi ya usemi ni mifano ya kibiolojia. Kwa hivyo, ule uungu wa kimetafizikia, udhanifu kamili, udhanifu wa kimono, kila kitu ni roho inayofanya kazi, uhuru ukiibuka kila mahali, ni Hegel, mshairi wa mapenzi sana. Sasa, ingawa huo ni upande mmoja wa metafizikia yake, nadhani, ni upande ambao umethaminiwa zaidi katika karne ya 20, labda nusu ya pili, theluthi mbili ya pili ya karne ya 20, kuliko ulivyothaminiwa mwanzoni mwa karne ya 20.

Ukisoma kazi za Hegel zilizoandikwa katika kipindi cha kuanzia 1900 hadi yapata 1930, 40, utagundua kwamba anaonyeshwa kama mtu mwenye mantiki badala ya mtu mwenye mapenzi. Na, labda, lakini hakika si kwa maana ya karne ya 18. Anaonyeshwa kama mtu mwenye mantiki kwa sababu anasema kwamba mwenye mantiki, hapana, halisi ni mwenye mantiki, na mwenye mantiki ni halisi.

Kwa hivyo, anaonekana kusema kwamba chochote unachoamua ni muhimu kimantiki, hivyo ndivyo uhalisia ulivyo, jambo ambalo linasikika kuwa la kimantiki sana. Lakini anamaanisha nini kwa kauli hiyo? Hilo ndilo swali. Anamaanisha nini kwa kauli hiyo? Anamaanisha kwamba halisi ni udhihirisho wa ubunifu, kila kitu kilicho halisi ni udhihirisho wa ubunifu, oopsie, hata sielezi vizuri, udhihirisho wa akili, roho.

Hivyo ndivyo ilivyo halisi . Na kwa hivyo, bila shaka, kusema kwamba kila kitu kilicho halisi ni udhihirisho wa ubunifu wa roho ni kusema, kwa maana hiyo, ni cha busara kama vile roho ilivyo. Kilicho halisi ni cha busara.

Na kusema kwamba mantiki ni halisi ni kusema tu kwamba kategoria za mawazo zinazounda mawazo ya ubunifu na shughuli za ubunifu, kwamba kategoria za mawazo pia ni kategoria za uhalisia, ambayo, bila shaka, ni kile ambacho Aristotle alifikiria. Kwamba kategoria za mawazo pia ni kategoria za uhalisia. Ili tutakapoingia katika mantiki yake baada ya muda mfupi tu, tutaona kwamba anaelezea kila aina ya kategoria, kategoria za kimantiki, ambazo zinakukumbusha, kwa namna fulani, kategoria za Kant.

Kant alisema makundi ya mawazo ni ya kibinafsi tu; ni makundi ya mawazo tu. Hegel anasema phooey, ni makundi ya ukweli, isipokuwa kwamba anasema kwa Kijerumani. Alihamaje kutoka nafasi ya Kant hadi nafasi yake? Naam, hilo ndilo tutakalolazimika kuona.

Bila shaka, swali zuri. Lakini makundi ya mawazo pia ni makundi ya uhalisia. Kwa hivyo kumbuka kwamba mahali pa kuanzia kwa Hegel ni roho ya ubunifu inayojumuisha yote ambayo ubunifu wake unaonyeshwa kwa uhuru katika harakati zinazoendelea za historia.

Sasa hiyo ndiyo mada ya pili katika metafizikia yake, lakini kuna mada ya tatu. Na mada ya tatu, kwa namna fulani, ni mwangwi wa mawazo ya awali ya Kigiriki, Sasa, ikiwa unaweza kurudisha akili yako nyuma hadi yapata 400 au 500 KK, au vinginevyo hadi Agosti na Septemba iliyopita, utakumbuka kwamba hata kabla ya Wasokrati kuanza, katika washairi wa Kigiriki kama Hesiod, kwa kiasi fulani Homer, Sophocles, Aeschylus, kuna utambuzi kwamba ulimwengu kwa ujumla ni umoja uliopangwa, ambao jamii ya haki, jamii iliyopangwa vizuri, jimbo la jiji ni microcosm, ambayo mtu mwadilifu mwenye maisha ya maadili yaliyopangwa vizuri ni minicosm zaidi . Ili upate biashara hii ya macrocosm-microcosm.

Na mtu binafsi na hali ya kihistoria na ulimwengu kwa ujumla vyote vimeumbwa kwa mfano mmoja. Umoja uliopangwa. Sasa, hicho ndicho kilicho msingi wa dhana ya Logos ya kabla ya Socrates na nadharia ya maumbo yanayokua katika Plato.

Unakumbuka hadithi hiyo, natumai. Naam, Hegel vivyo hivyo, na anatumia neno Logos. Hegel anamwona mtu kama kiumbe mdogo wa ulimwengu mzima.

Wewe ni ulimwengu mdogo wa kile roho kamili ilivyo. Uko katika sura ya Mungu. Na serikali, naye anafikiria taifa-serikali kwa kuwa huu ni Uromantiki katika karne ya 19, na taifa-serikali ni ulimwengu mdogo zaidi wa yote, udhihirisho wa roho ya ubunifu inayofanya kazi katika historia.

Unaona ? Kwa hivyo, tunapofikia kazi yake kuu, The Fenomenolojia ya Akili, neno la Kijerumani ni Geist, ambalo labda linatafsiriwa vyema kama roho, kama neno la zamani la Anglo-Saxon, mzimu, Geist. Katika A Fenomenolojia ya Roho, tutagundua kwamba maelezo yake, ingawa anazungumzia nafsi kwanza , na kisha jamii, na kisha utamaduni kwa maana nzima ya kihistoria, anachofanya ni kufunua, kama ilivyokuwa, kuzunguka huku kiakili ambako hufuatilia kufunuka kwa lahaja ya kujitambua. Lakini huwezi kujua kama anazungumzia nafsi tu, au jamii na ufahamu wa kijamii, au historia na kufunuka kwa historia.

Unaona ? Kwa sababu tu kinachoendelea katika moja ni kama kinachoendelea katika nyingine, na kinachoendelea katika yote, mtu binafsi, jamii, ulimwengu kwa ujumla . Ili unaposoma jambo hilo kuhusu uhusiano wa bwana-mtumishi, ambao nadhani ndio uteuzi wa kwanza, utasema, ndiyo, hili linahusu jinsi mtu binafsi anavyofikia aina fulani ya kujitambua kuhusu nafasi katika uhusiano na . Unaona ? Lakini unaweza kusoma aina hiyo hiyo ya jambo kuhusu jinsi taifa linavyofikia utambulisho wake kuhusiana na .

Unaona ? Na mchakato huu wote ni mchakato wa ukamilifu katika ufunuo wa mambo kidialektiki. Kwa hivyo kumbuka mlinganisho huo na Wagiriki wa mapema, haswa kipengele cha microcosm, aina ya macrocosm. Na jinsi michakato hii inavyopangwa katika kiwango cha micro na macro daima hupangwa kimantiki.

Unaona ? Imepangwa kwa busara. Kwa sababu halisi ni ya busara. Na michakato yote ya historia ni ya busara kwa maana yake ya busara.

Ndiyo. Hisia yake ya mantiki ni ipi? Naam, hilo linatusukuma, bila shaka, kutoka kwenye metafizikia yake mpya hadi kwenye mbinu mpya. Kwenda kwenye mbinu mpya.

Kile tulichokuwa nacho katika karne iliyopita, au mbili, ni jaribio la metafizikia ya kuonyesha. Maarifa ya kuonyesha. Hoja ya kuhesabu.

Hoja ya kimsamiati, ya hisabati. Kuanzia na ukweli unaojidhihirisha au jumla ya majaribio. Na, bila shaka, ni aina hiyo ya metafizikia inayoonyesha ambayo Hume na Kant wote walikuwa wakiikosa sana.

Na, kwa kweli, Hegel anakubaliana na ukosoaji wao. Hajaribu kufanya aina hiyo ya metafizikia ya kuonyesha. Hajaribu kuthibitisha mambo.

Kwa maneno mengine, dhana yake ya sababu si dhana ya uthibitisho wa msingi. Dhana yake ya sababu ndiyo unayoweza kuiita kufikiri. Kujaribu kuelewa.

Kujaribu kuelewa jambo fulani. Kwa biashara hiyo ya karne ya 18, akili ilihusisha mawazo yanayounda mapendekezo, hukumu, ambazo huendelezwa zaidi katika

silojia. Ili, kwa kweli, kitengo cha mawazo katika utamaduni kuanzia Descartes na kuendelea ndicho hasa pendekezo.

Hukumu tunazotoa. Na ni kwa sababu Kant pia alikuwa amejitolea kwa hilo ndipo Kant alijaribu kupata kategoria zinazounda hukumu . Sasa, tofauti kuu kwa Hegel ni kwamba Hegel anazingatia mantiki ya mawazo, si pendekezo, bali dhana.

Ugumu . Wazo . Hiyo ni tofauti kabisa.

Unaona, ikiwa unafikiria kwa upande wa mapendekezo, unajaribu kuona pendekezo linamaanisha nini kimantiki, na unajaribu kulitaja kwa upande mwingine. Lakini ikiwa unafikiria kwa upande wa dhana, unajaribu kufafanua dhana. Unajaribu kuchunguza uhusiano wa dhana.

Wazo moja huibua wazo lingine akili yako inapozunguka-zunguka. Nami hutumia neno hilo kuzunguka-zunguka kimakusudi. Sio kila wakati huenda katika mstari ulionyooka.

Kuzunguka-zunguka hakufanyi hivyo. Ni karibu mchakato wa majaribio na makosa unaofanya kazi kupitia dhana mbalimbali. Ili kwamba, unapojaribu kupata uelewa wa dhana fulani, dhana ya kuwa, au dhana ya haki, chochote kile, unaanza na wazo la awali linalokuja akilini kwanza.

Unaanza , yaani, na ufahamu wa moja kwa moja . Una ufahamu wa moja kwa moja wa dhana fulani. Utaona.

Na dhana hiyo ya awali unayoanza nayo inaongozwa na mchakato wa kutafakari ambapo unaiambia, ndio, hapana, unajua, na huridhiki nayo. Unaona upande mwingine wa picha. Kwa hivyo kuna mchakato sio tu wa ufahamu wa moja kwa moja bali pia wa upatanishi kupitia kutafakari huko, unaona, kwa matokeo yaliyo wazi na kamili, dhana iliyo wazi zaidi.

Inaonekana kwangu hili linaeleza zaidi jinsi watu wengi wanavyofikiri. Je, si ndivyo ilivyo kwako? Je, ni kwangu mimi? Unajua, kuna hisia kwamba aina ya tafakari inayoendelea katika taaluma yako ya chuo kikuu inaweza kuonekana kama kitu kama hicho. Unaanza na aina fulani ya wazo la elimu, na kisha unakabiliwa na wazo la elimu ya sanaa huria ambayo hukuwahi kuizoea hapo awali, na unahama kutoka kwa sanaa huria ya vitendo hadi sanaa huria ya pure .

Unajua? Na kisha hayo mawili yanaonekana kukujia akilini mwako wakati unapohitimu, na unaanza kuona uhamisho wote unaowezekana wa kujifunza unaowezekana kutoka kwa taaluma ya falsafa hadi kila kazi unayoweza kufikiria. Ambayo ni kweli. Ambayo ni kweli.

Ndiyo. Hivyo ndivyo tunavyofikiri. Kuchambua mawazo yetu.

Au, ukitaka kusema, kucheza na marumaru yako. Lakini kujaribu kuelewa mambo vizuri. Kwa hivyo, anajali zaidi dhana hii.

Sasa, ni mchakato huo wa kufikiri kwa ubunifu ambao ndio uhai wa akili. Unaona ? Uhai wa roho. Na maisha yako ya nje yanakuwa dhihirisho la dhana ya ndani.

Kwa hivyo maisha ya mwanadamu ni maisha ya akili, maisha ya roho. Na kwa maana ya Kijerumani, huo ni utamaduni. Ndiyo.

Maisha ya kiroho ni utamaduni. Na kile kinachokumbatiwa katika utamaduni katika uchambuzi wa mwisho ni sanaa, dini, na falsafa. Ambapo sanaa hutoa aina fulani ya taswira ya hisia kama njia ya kucheza na dhana hizo.

Na dini hutumia alama katika kucheza na dhana. Ni falsafa inayoingia moja kwa moja kwenye kiini cha jambo. Kulifikiria.

Kwa hivyo, mchakato mzima unaelekea huko hadi mwisho huo. Sasa, tunapozungumzia mbinu hii mpya, angalia mambo mawili. Niliita mbinu mpya fenomenolojia mara ya mwisho.

Ndiyo. Fenomenolojia ya akili, ya roho. Fenomenolojia ni maelezo ya muundo wa Nembo.

Unaona ? Logy ni utafiti wa. Utafiti wa nini? Utafiti wa muundo wa Logos. Muundo wa Logos wa nini? Jambo la kufikiri.

Matukio ya maisha ya roho. Maisha ya akili. Unaona ? Ni mchakato wa maelezo.

Kwa hivyo, unapata mbinu mpya hapo, lakini pia unapata mantiki mpya, dialektiki. Unaona ? Nadharia, kinyume chake, usanisi. Na ni hapo ndipo tunaweza kugeukia muhtasari huu ambao nimekupa sasa hivi.

Sasa, unaona kwamba kwenye muhtasari huu, una kila aina ya utatu. Pointi tatu. Pointi tatu.

Na pointi tatu ndani ya kila moja ya pointi tatu. Na pointi tatu ndani ya kila moja ya pointi tatu zilizo ndani ya pointi tatu zingine zilizo ndani ya pointi tatu za kwanza. Magurudumu ndani ya magurudumu yanazunguka.

Ndiyo. Pointi tatu kwa ujumla , unaona, kwanza, mantiki. Pili, asili.

Tatu, roho. Unaona ? Si mpaka ufikie roho ndipo unapopata utekelezaji wa dhana kwa ufahamu. Kile ulicho nacho katika mantiki, bila shaka, kile ulicho nacho katika mantiki, si kitu kingine ila muundo wa kimantiki.

Ukipenda, umbo. Huunda dhana inayofuata. Na kwa hivyo, historia hiyo hufuata.

Ilhali katika maumbile, kile ulicho nacho ni ulimwengu wa sayansi asilia. Hapa una nyenzo halisi ambayo, ambayo, roho hudhihirishwa katika kiwango cha kabla ya fahamu. Kumbuka, niliita hii upuuzi, ambapo kuna viwango tofauti vya udhihirisho wa roho.

Angalia mantiki, na tutaangalia zingine baadaye . Utagundua kuwa kila kitu kilichoorodheshwa moja ni nadharia. Kila kitu kilichoorodheshwa mbili ni kinyume chake.

Kila kitu chenye nambari tatu ni mchanganyiko. Sawa. Tasnifu ndiyo inayoeleweka mara moja, huja akilini mara moja.

Kinyume cha nadharia ni hatua ya upatanishi. Usanisi ni mahali ambapo unaambatana na uelewa. Tasnifu, kinyume cha nadharia, usanisi.

Dhana ya awali huwa ya kufikirika sana kila wakati. Na kadri ufahamu unavyokua, inakuwa thabiti zaidi na zaidi . Kwa hivyo ni harakati kutoka kwa dhahania hadi halisi.

Na usemi halisi zaidi wa mawazo uko katika utamaduni. Acha nijaribu kuhesabu na kuona kama hilo litatusaidia kuendelea na anachofanya. Na hili litakuwa zoezi dogo la kusoma karatasi.

Je, hiyo ni ndogo sana? Ni ndogo sana, sivyo? Irudishe nyuma kidogo. Unataka kuinyonya? Je, hiyo ni bora zaidi? Hebu tuinoe. Ndiyo, hiyo ni bora zaidi.

Sawa, ningepaswa kulipua. Namaanisha, nilipanua. Unaona, tunataka mchakato uwe thabiti.

Hapana, hilo si jambo la kawaida... Hilo ndilo linalohusu, nadhani. Sawa, kumbuka kwamba sheria za jadi za mantiki huanza na sheria ya utambulisho. A ni sawa na A. Kwa kweli, labda nianze hapo hapo na kugeukia ile nyingine.

Angalia anachosema hapo. Kanuni za kiini zinapochukuliwa kama kanuni muhimu za mawazo, huwa vielelezo vya mada iliyopendekezwa. Ambayo, kwa sababu ni muhimu, ni kila kitu, kweli kwa kila kitu.

Na mapendekezo yanayojitokeza yametajwa kama sheria za mawazo za ulimwengu wote. Mapendekezo gani? Mapendekezo ambayo ni kanuni za kile kinachopaswa kuwa. Ya kiini.

Kuwa ni nini? Katika muhtasari wako wa mantiki, unaona kwamba unaanza na kuwa na kisha unahamia kwenye kiini. Kinachotakiwa kuwa.

Huo ndio uhai. Ni nini. Kiini.

Kwa bahati mbaya, Sartre alipata wapi istilahi yake maarufu ya kuwepo kunatangulia kiini? Hegel. Unaona. Sartre anatumia lahaja ya Hegelian.

Kama tutakavyoona tutakapofika huko. Sawa, ndivyo ilivyo kwa sheria za mawazo za ulimwengu wote. Kwa hivyo, ya kwanza kati yao, kanuni ya utambulisho, inasomeka, kila kitu kinafanana na chenyewe.

A ni sawa na A. Kinyume chake, sheria ya kutopingana, A haiwezi kuwa A na si A kwa wakati mmoja. Kanuni hii, badala ya kuwa sheria ya kweli ya mawazo, si kitu kingine ila sheria ya uelewa wa kufikirika. Sasa, kumbuka kwamba nilisema kwamba anazingatia sheria za jadi za mantiki. Ni kweli.

Lakini ni jambo dogo. Unaona. Ni jambo dogo, kwa nini? Naam, kwa sababu hajali kuhusu pendekezo fulani, pendekezo tuli, kuhusu uhalisia tuli.

Kiasi kwamba A ni sawa na A kila wakati. Hapana. Hajali kuhusu mambo ya kufikirika tu kutoka kwa uhalisia.

Ukweli ni mchakato. Kuzunguka-zunguka kwa mawazo. Na katika mchakato huo, hakuna kinachobaki vile vile.

Sasa, hilo halivunji sheria ya mawazo, ambayo inasema A ni sawa na A kwa wakati mmoja. Shida ni kwamba, hakuna wakati sawa kesho na jana. Ni wakati tofauti.

Na hivyo, sheria ya utambulisho inaweza kushughulika na uelewa wa dhahania, lakini si na dhana halisi ya mchakato. Unaona. Kwa hivyo, rudi kwenye ile nyingine.

Utambulisho, kwanza kabisa, ni marudio ya kile tulichokuwa nacho hapo awali kama kuwepo, lakini kimekuwa, kupitia kuchukua nafasi ya tabia yake ya uharaka. Ndiyo, ukiangalia muhtasari wa mantiki, utaona kwamba ndani ya ubora, uthibitisho wa ubora wa kimantiki, unakumbuka kwamba ubora katika mantiki ni uthibitisho au hasi. Unaona, unaanza na kuwepo, na kisha unahamia kwenye kutokuwa na uhai hasi.

Sawa? Kuanzia kiumbe cha kuthibitisha hadi kutokuwepo kwa kiumbe hasi, hadi usanisi wa viwili, kuwa. Unaona, je, mimi ni sawa na nilivyokuwa jana, sawa au la? Ndiyo. Vyote viwili ni sawa.

Na sivyo? Vivyo hivyo. Kwa sababu mimi niko katika mchakato wa kuwa. Kwa hivyo basi, utambulisho ni marudio ya kile kilichokuwa, sasa kinakuwa, kwa sababu upesi wa kuwa uliokuwa umebadilishwa, ufalme.

Imebadilishwa. Kwa hivyo ni kama dhana tunayozungumzia tunapozungumzia utambulisho. Upuuzi fulani bora ambao hauko katika mchakato wa kuwa.

Ni muhimu kupata uelewa sahihi wa maana halisi ya utambulisho, na kwa kusudi hilo, ni lazima tujihadhari dhidi ya kuuchukua kama utambulisho wa dhahania bila kuondoa tofauti zote. Na huo ndio kipimo cha kutofautisha falsafa mbaya na kile kinachostahili jina la falsafa. Utambulisho, katika ukweli wake, kama wazo, wazo bora la kile kilichopo, ni kundi kubwa la njia za kidini za kuwa pamoja na aina zingine za mawazo na shughuli za kiakili.

Ujuzi wa kweli wa Mungu huanza na kumjua jinsi alivyo. Utambulisho. Utambulisho kamili.

Haibadiliki. Unaona? Je, hilo linatumika kwa kitu chochote katika wakati? Je, kuna utambulisho wowote usiobadilika katika wakati? Katika historia? Kujua mengi ni kuona kwamba nguvu na utukufu wote wa ulimwengu hauzami mbele ya Mungu kwa sababu yeye ndiye yeye. Utambulisho usiobadilika.

Kwa njia ile ile, utambulisho kama kujitambua, utambulisho wangu binafsi, unakumbuka swali la utambulisho binafsi katika John Locke na wengine, ni nini kinachounda utambulisho wangu kama mtu? Utambulisho kama kujitambua na ni nini kinachomtofautisha mwanadamu na asili, haswa kutoka kwa wanyama wakali, ambao hawafikii hatua ya kujielewa kama mimi, yaani, umoja safi uliojitosheleza. Kwa hivyo kuhusiana na mawazo, jambo kuu sio kuchanganya utambulisho wa kweli, ambao una kiumbe na sifa zilizobadilishwa ndani yake, michakato inayobadilika. Usichanganye utambulisho wa kweli na utambulisho wa dhahania wa umbo tupu.

Mashtaka yote ya ufinyu, ugumu, kutokuwa na maana yaliyoelekezwa dhidi ya mawazo kutoka robo ya hisia, kuna baadhi ya wapenzi wako, yanategemea dhana potofu kwamba mawazo hufanya kazi kama kitivo cha utambulisho wa dhahania tu. Mantiki rasmi inathibitisha dhana hii kwa kuweka sheria kuu ya mawazo, A ni sawa na A. Kama kufikiri hakungekuwa zaidi ya utambulisho wa dhahania tu, hatungeweza kujizuia kuikubali kuwa bure, ya kuchosha, na isiyo na maana. Bila shaka wazo, wazo, pia, vilikuwa sawa na vyenyewe, lakini vinafanana tu kwa kadiri wakati huo huo vilihusisha tofauti.

Naam, unafuata mstari huo wa kufunua dhana ya utambulisho halisi, ambao ni utambulisho kupitia tofauti, badala ya utambulisho bora wa dhahania wa kitu ambacho hakuna mchakato wa mabadiliko. Sasa, lakini kwa ishara hiyo hiyo, angalia anachosema kuhusu kutopingana, ambacho kiko katika aya ya pili. Sasa, hii ni sheria ya kati iliyotengwa, samahani.

Kati iliyotengwa. Badala ya kuzungumzia kanuni ya kati iliyotengwa, kumbuka kwamba kitu fulani ni A au si A, hakuna njia mbadala ya tatu. Badala ya kuzungumzia kanuni ya kati iliyotengwa, ambayo ni kanuni ya uelewa wa dhahania, tunapaswa kusema kwamba kila kitu ni kinyume.

Wala mbinguni wala duniani, wala katika ulimwengu wa akili wala wa asili, hakuna kitu kama dhahania au, kama sheria hiyo ya kati iliyotengwa inavyosisitiza. Chochote kilichopo ni dhahiri chenye tofauti na upinzani ndani yake. Mimi ni kitu kimoja, ninazidi kuwa kitu kingine.

Mwisho wa mambo utakuwa katika ukosefu wa mawasiliano kati ya uwepo wao wa moja kwa moja, jinsi nilivyo sasa, na jinsi walivyo kimsingi. Unaona, mimi sijakamilika jinsi nilivyo kimsingi. Sote tuko katika mchakato.

Kwa hivyo, katika asili isiyo ya kikaboni, mali hiyo ni msingi bila kuficha wakati huo huo. Ni kuwa thabiti tu katika uhusiano wake na nyingine. Mali hiyo si kitu kinachoendelea kimya kimya tofauti.

Daima ni juhudi ya kutambua uwezekano wake ni nini. Inaendelea. Kwa maana hiyo, utata ndio kanuni inayogusa ulimwengu.

Ni ujinga kusema kwamba utata haufikiriki. Hakika, unaweza kufikiria A na si A, kwa kadiri zinavyotumika kwa nyakati tofauti au kwa njia tofauti. Aristotle alijua hilo.

Utata ndio kanuni inayosonga mbele ya ulimwengu. Ni upuuzi kusema kwamba utata haufikiriki. Kitu pekee sahihi katika kauli hiyo ni kwamba utata sio mwisho wa jambo.

Utata unapingana wenyewe. Unahama kutoka kinyume na nadharia hadi usanisi. Ni upande mmoja tu wa utata.

Kwa hivyo matokeo ya karibu ya upinzani, yanayotambuliwa kama utata, ni msingi wa uhai. Msingi, ambao una utambulisho pamoja na nafasi tofauti, umetengwa kwa vipengele katika dhana kamili. Tasnifu, kinyume cha nadharia, usanisi.

Sasa, je, hilo linaeleweka? Unaona anachosema? Sheria za jadi za mantiki, Aristotle mwenyewe alizifafanua, kwa msembo huo, kwa wakati mmoja na kwa heshima ile ile. Kwa hivyo, kufikiria kwamba sheria hizo za mantiki zinakupa kona katika mchakato

unaobadilika ni makosa dhahiri. Zinashughulikia kitu unachokishikilia akilini mwako kwa kufichua mchakato halisi wa ukweli.

Ambapo unafikiria kiini cha kitu kilicho katika ufupisho kutoka kwa mchakato wa kukifanya kiwe halisi . Unajua, unaweza kumtazama mtoto mzee anayelia, anayepiga kelele, na dhaifu, moja ya vitu vinavyochukua kioevu upande mmoja na kutoa vyote viwili kila mara, na kusema huyu ni kiumbe mwenye akili timamu. Naam, unazungumzia kwa ufupisho kuhusu kiini bora, ambacho ni wazi bado hakijafikiwa.

Lakini, ni wazi pia, kwa vile kuna kile Aristotle anachokiita nguvu, uwezo, mchakato wa uhalisia unaendelea, unaendelea, katika hatua za mwanzo. Katika jinsi ilivyo sasa , kwa kweli, inakataliwa na jinsi inavyokuwa, yaani, biashara ya vyoo, kwa faraja kubwa ya wazazi. Na, utoto huo wa kupendeza kinyume na utoto kwa namna fulani au nyingine utapita wenyewe kwa njia ambayo inapingana na kuhifadhi kile kijana alikuwa katika utoto na kile alichokuwa katika utoto, lakini kwenda mbali zaidi ya hapo.

Sasa, ikiwa kila kitu, kila kiumbe chenye kikomo kiko katika mchakato wa kuwa. Unaona, katika harakati ya kwanza ya lahaja chini ya mantiki, kategoria hizo, dhana ya kuwa ni ufupisho tu, ikiwa kwa hilo unamaanisha kutobadilika. Mchakato wa kutokuwepo ni ufupisho tu.

Unahama kutoka kwenye dhana hizo za kufikirika hadi dhana thabiti zaidi, ukibadilika. Kadiri inavyozidi kuwa thabiti, ndivyo uelewa wa dhana unavyozidi kuwa bora. Na si mpaka dhana ya kuwa imepanuliwa na kuimarishwa katika muundo mkuu wa jumla ndipo hatimaye unapata kile kiumbe kilicho katika uhalisia wake kamili, yaani roho kamili, inayojua yote, na huru kabisa.

Uhalisia wa Hegel. Kwa hivyo, anaposema kwamba utata ndio kanuni inayosonga mbele ya ulimwengu, hasemi kwamba ulimwengu umejaa utata; maazimio yanayopingana ni kweli. Hapana.

Anasema tu kwamba katika mchakato wa historia, mambo yanabadilika. Je, hiyo inarekebisha kila kitu? Je, inarekebisha maadili? Sio kwa Hegel. Sio kwa Hegel.

Itabidi tuone ni kwa nini. Sawa, unataka kutulia hapo na kutafakari? Steve? Ndiyo, nimefurahi kwamba umezungumzia hilo. Nitaondoa hili ukitaka tena, sema.

Lakini nafurahi kwamba umeibua hilo, Steve, kwa sababu ameliibua kweli, na nilitaka kueleza hoja hiyo. Kwa kweli, tunayo, vizuri, kwenye jedwali hili la mantiki, hebu tuone. Iko wapi? Hapana, nadhani, ndio.

Chini ya mantiki, tatu, dhana, moja, mada, na ndogo, dhana ya awali ya papo hapo. Katika hatua hiyo katika kuelezea kategoria, anaonyesha kwamba dhana na hapa

kuna utatu mwingine, zinaweza kuwa za ulimwengu wote , haswa, au za mtu binafsi. Naam, unajua hiyo ndiyo hali tayari katika mantiki ya kawaida.

Ulimwengu. Wanaume wote ni wanadamu. Hasa.

Baadhi ya watu ni waongo. Mtu binafsi. Socrates ni mwanadamu.

Sawa. Mtu binafsi. Sasa, anachofanya ni kuonyesha kwamba dhana ya ulimwengu wote, ambayo unaweza kuifikiria, ni dhana fupi tu.

Ni wazo la kufikirika, na njia ya kitamaduni ya kulizungumzia. Ni wazo la kufikirika. Hakuna viumbe halisi vinavyozunguka kando katika mbingu fulani ya Plato.

Unaona, ni mawazo ya kufikirika. Kwa upande mwingine, wazo la maelezo, maelezo yaliyotengwa, ya aina ya atomiki, kama ilivyo kwa John Locke na Descartes na kadhalika, atomi hizi ndogo za mawazo za Lucretian, bila muunganisho wowote wa ndani na kitu kingine chochote. Huo ni ufupisho zaidi unaosimama kinyume na ufupisho wa kwanza.

Tasnifu, kinyume chake. Ukweli, kwa uhalisia, si wa ulimwengu wote kwa maana hiyo wala si maalum kwa maana hiyo. Wewe si kisiwa.

Hakuna mwanadamu aliye kisiwa. Unaona ? Sisi ni kile tulicho katika uhusiano na kila kitu kinachotuzunguka. Ili mtu binafsi, mtu halisi, unaona, ambaye ni kile alichokwa sababu ya kila kitu, kila uhusiano ambao umemfanya Steve awe vile alivyo na kila kitu kitakachotoka kwa Steve, mambo yanayounda historia yanayoibuka, unaona, yote hayo, uhusiano huo ndio unaofafanua utambulisho wako.

Unaona ? Unachofanya kama mtu binafsi, na tunachofanya sisi sote kama watu binafsi, ni kubainisha uwezekano wa ulimwengu wote. Na ulimwengu wote ni uwezekano wa kufikirika tu. Unaona ? Na tunachofanya ni kubainisha, kutambua, na kubainisha uwezekano huo wa kufikirika.

Unaona, historia yote imekuwa na nguvu inayokuja polepole , inayokuja, inayokaribia, inayokaribia zaidi kuzaa matunda kwa Steve Schonholtz. Sasa ameibuka. Unaona ? Sasa, ni wazi, mtu wa kihistoria duniani kama Napoleon ni tofauti sana.

Au Winston Churchill. Gorbachev. Unaona ? Lakini kwa kila mmoja wetu, hili ni jambo lile lile.

Ungekuwa nani kama si wale dubu wanne waliokutana? Ninge kuwa nani kama baba yangu angemuoa msichana mwingine ambaye alikuwa akienda naye kwanza?

Unawezaje kujua wakati ambapo mwanzo wa kutokea ni? Naam, unasikika kama kuna wakati tuli. Kuibuka ni mchakato. Huchukua muda mrefu.

Naam, hapana, kwa sababu kwa kweli, kama ningechora kwa usahihi, kumbuka mchoro pia ni dhahania. Moja ingetiririka hadi nyingine, unaona. Hakuna kusimama.

Hakuna kuacha. Mabadiliko ya mchakato. Kwa hivyo, hivi ndivyo anavyoshughulikia nadharia ya ulimwengu, Steve.

Unaona, je, kuna dhana za ulimwengu wa dhahania, dhana? Ndiyo. Je, kuna uwezo halisi wa ulimwengu? Ndiyo. Je, kuna ulimwengu wa kweli? Naam, tu kama zilivyotengenezwa kwa watu binafsi.

Mtu binafsi huunganisha, unaona, kinyume cha universal na upekee. Kuunda ulimwengu ni kufanikisha uwezekano kwa njia maalum. Kwa hivyo, nadharia yake ya ulimwengu ni hapana, hakuna ulimwengu wa platonic, lakini kuna ulimwengu uliojumuishwa.

Ulimwengu uliombwa. Ambayo ni mwangwi wa Aristotle kwa njia nyingine. Ryan.

Kama ungechukua hili hadi kiwango cha atomiki, je, lingekuwa kama vile Leibniz alivyofikiria? Yameathiriwa, ni kama tafakari. Lakini si bila madirisha. Hapana.

Unaona, mfumo wa atomiki wa karne ya 17 ulikuwa wa chembechembe za maada ambazo hazigawanyiki na hazina uhusiano wowote wa ndani na nyingine yoyote. Amekataa hilo. Leibniz ni wa vitengo vya nguvu vya mtu binafsi.

Haina madirisha, bila uhusiano wowote wa ndani wa kisababishi na kitu kingine chochote. Na Hegel hataki hilo. Mchakato huo ni wa kutegemeana.

Ndiyo. Fikiria zaidi kama mchakato wa kibiolojia. Je, uungu wa Hegel unatofautianaje na Parmenides? Kwa hivyo, unajua, nina matatizo na Parmenides.

Naam, kumbuka kwamba kwa Parmenides suala la msingi, au mada kuu, ni kwamba kuna njia ya ukweli na njia ya udanganyifu. Sasa, Hegel hauiti ubinafsi kuwa udanganyifu. Haiti mabadiliko kuwa udanganyifu.

Unaona? Ukipenda, ameunda dhana mbili za kudumu na mabadiliko. Kudumu ni nini? Kudumu ni nini? Umbo, muundo. Akili inafanya kazi katika historia.

Kuibuka kwa dhana kwa ubunifu, uelewa binafsi wa jambo kamili. Ndiyo. Muundo wa mchakato upo hapo.

Lakini, hapana, hii si Parmenides kusema kwamba watu binafsi ni wadanganyifu. Sasa, wakati huo huo, tutakapofika kwenye falsafa yake ya kijamii, tutaanza kuona kwamba mawazo ya Hegelian yalikuwa yakizalisha mawazo ya kisiasa ya kihafidhina. Na unaweza kuona ni kwa nini.

Mawazo ya kisiasa ya kihafidhina, ambayo yanaiona serikali kuwa na umuhimu zaidi kuliko kile tunachokiita mtu binafsi. Ufashisti wa Italia ulikuwa aina ya falsafa ya kisiasa ya neo-Hegelian. Mwanafalsafa wa ufashisti wa Italia alikuwa mtu aliyeitwa Giovanni Gentile, ambaye alikuwa waziri wa elimu wa Mussolini kwa muda.

Na alikuwa mwanafalsafa wa Hegelian. Neo-Hegelian. Sasa, usilinganishe ufashisti na Unazi.

Kifalsafa, hilo hutenganisha. Hutenganisha. Lakini hiyo ndiyo tabia.

Na katika aina zaidi za kejeli, unapata mawazo ya kisiasa ya kihafidhina yakijitokeza nchini Uingereza. Kwa hivyo Hegelianism ilitoa mfumo wa kifalsafa kwa aina fulani za kihafidhina cha kisiasa huko. Msisitizo wa kuchukua nafasi yako katika jamii na kutekeleza wajibu wako.

Tutazungumzia baadaye kuhusu FH Bradley, mwanafalsafa Mwingereza, ambaye ana insha ya kitamaduni kuhusu maadili yenye kichwa, Kituo Changu na Wajibu Wake. Na ukisema kwa lafudhi pana ya Kiingereza, unaanza kuelewa hoja. Kituo changu na wajibu wake.

Unajua, na unapata wazo la mtu mwenye nafasi yake katika jamii, akijua nafasi yake na majukumu yake yanayoambatana na hilo. Kitu ambacho hakijulikani katika jamii ya Marekani pamoja na utelezi wake. Sawa, hebu tuone.

Angalia muhtasari wa mantiki, sivyo, kwa kuzingatia hili. Na angalia utatu mzima. Huwezi kuwakosea.

Ukifikiri kwamba ubora na wingi ni dhana zinazopingana, ubora na wingi, basi, ni dhana zinazopingana hadi utakapoziunganisha kwa vipimo halisi. Mengi ya aina hiyo. Utaona.

Utagundua kwamba Stumpf anazungumzia kuhusu kiumbe , si kiumbe, kinachokuwa biashara. Na, kimsingi, tambua kwamba wazo la awali ni la msingi wa kuwepo. Hii ni dhana ya kinadharia.

Kwa kuwa kama ilivyo yenyewe, katika utambulisho wake, ndivyo unavyotafuta. Tofauti na mwonekano tu, ambao ni kinyume chake. Unaona.

Na kisha unapata uhalisia halisi. Huzungumzii tu kuhusu dutu katika uhalisia au michakato ya kisababishi, lakini kuhusu upatanishi ndani ya kitu kizima cha kikaboni, utegemezi wa vitu ndani ya kiumbe hai. Sawa.

Lakini zaidi kwa uhalisia, dhana ya kigezo , ambapo unaona, ndiyo, katika kuzungumzia mada, una dhana ya mada, kisha hukumu, kisha silojia. Naam, unasema, huo ndio muundo wa mantiki ya kitamaduni. Ndiyo, mawazo, hukumu, na silojia.

Hakika, hiyo ndiyo njia ya kufikirika zaidi. Ni ufupisho. Kinyume chake ni pale unapoangalia mada kwa njia hiyo, lakini unapoangalia vitu, ukipenda, uzoefu wa majaribio.

Lakini unahitaji kuunganisha miundo ya mantiki pamoja na kitu ili kuelewa wazo, dhana. Sasa, unachokiona chini ya mantiki, kama ninavyosema, ni kategoria tu. Miundo ya mawazo.

Ni hayo tu. Miundo ya mawazo inayotumika kwa uhalisia, miundo isiyobadilika. Na unapoingia katika ulimwengu wa asili, unaona kwamba anashughulika na udhahania kwanza, yaani, sheria za asili, ambazo ni udhahania wa jumla.

Sheria za asili. Chini ya utaratibu, anafikiria mifumo ya chanzo na athari. Kwa hivyo, kile ulicho nacho chini ya kitu hicho cha kwanza na nafasi, wakati, mwendo, maada, na mifumo ya chanzo-athari ni sayansi ya kiufundi .

Lakini basi unazidi ufupisho wa sayansi ya mekanika hadi mwingiliano halisi wa nguvu, na kufikia sasa, kemia ni sayansi. Unaona, ambapo unaona kwamba kuna mwingiliano, si tu uhusiano wa sababu-athari ya njia moja kama ilivyo katika mechanics, lakini usababishi wa pande zote mbili. Lakini jambo linaloanza kujitokeza ni dhana ya kibiolojia.

Kiumbe, mfumo wa kikaboni. Na hapa anaona wazo la tereolojia likiibuka . Kwa sababu michakato ya kibiolojia ina mwelekeo wa mwisho .

Ukuaji kwa lengo la kutoa matunda. Mchakato wa kibiolojia. Kwa hivyo anarudi kwenye safu ya kiteolojia.

Lakini ni mchakato wa kiteolojia katika kipindi chote. Sawa. Wakati ujao tutashughulika na sehemu inayoshughulika na akili na roho.

Kuelewa hilo. Kumbuka kwamba tunajikumbusha kila mara kwamba kuna migongano fulani. Je, tuna dakika tano? Hapana, hatuna.

Imetoweka. Lakini migawanyiko kama vile somo na kitu. Kinachofanana na maalum .

Muonekano na uhalisia. Bora na halisi. Migawanyiko hii ni kinyume na mambo ambayo tunapaswa kuyavuka .

Ndiyo maana, na hii inarudi kwenye swali lako, tunajuaje kwamba mantiki ndiyo halisi? Unaona ? Ikiwa tofauti kati ya mwonekano na uhalisia ni dhahania, basi unachukua mwonekano wa papo hapo kama halisi. Kwa kiwango. Mwonekano , yaani, mwonekano wa kwanza wa kitu, ufahamu wa papo hapo, hukupa ufahamu wa uhalisia, lakini kwa dhana isiyokamilika.

Na kwa hivyo maarifa huwa ni suala la kiwango. Uelewa ni suala la kiwango. Naam, sivyo ilivyo ikiwa unajaribu kupata uelewa wa dhana wa kitu chochote? Lakini ingawa tunajua kwa sehemu, bado tunajua sehemu tunayojua.

Ndiyo maana katika kukabiliana na dhana nyingi, tathmini ni ndiyo, hapana, ndiyo katika suala hili, hapana katika mambo mengine. Sawa, tutajadili wakati ujao.